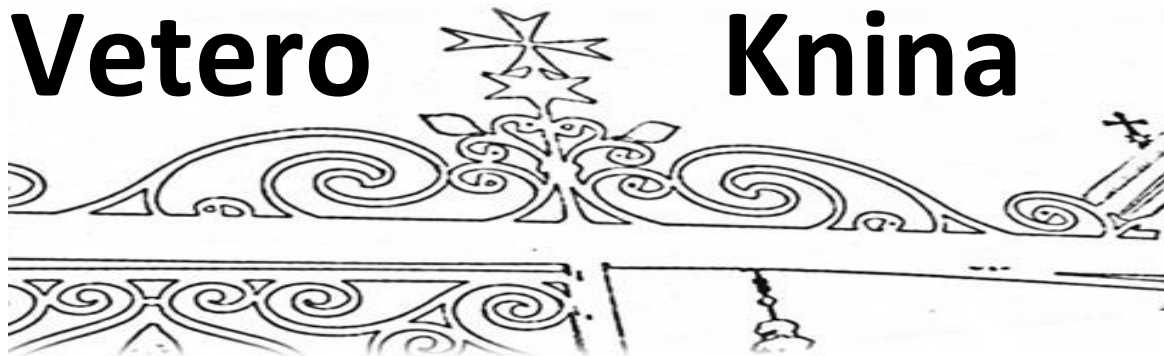

Vetero Knina

www.farnoststaryknin.cz

září 2014

Září v naší farnosti

V sobotu 23. 8. 2014 jsme se sešli s rodiči a dětmi v našem farním kostele sv. Františka ve Starém Kníně, společně při bohoslužbě jsme poděkovali za uplynulé prázdniny a vyprošovali jsme Boží požehnání pro nový školní rok. Mysleli jsme na všechny děti, jejich rodiče - rodiny a učitele naší farnosti. Dva chlapci již s předstihem přinesli do kostela školní tašky a penály k požehnání. Požehnání školních potřeb bude i poslední srpnovou nedělí po bohoslužbách.

Tedy přání dobrého startu do nového školního roku!

I letos budu učit náboženství na faře ve Starém Kníně.

Začínáme 19. září, předběžně jsme se domluvili na pátku v 14:30 hod. Je možné se přihlásit u mne na faře.

1. září je i pro mne takovým malým výročím - v roce 1992 jsem od 1. září ustanoven do zdejší farnosti. A tak děkuji Pánu Bohu za všechna setkání s Vámi, za nádherné místo, nádhernou krajinu, kde můžeme žít.

Začátek nového měsíce je spojen s posvícením v Živohošti. Mše svatá z Posvěcení chrámu bude v neděli 7. září 2014 v 15:00 v kostele sv. mučedníků Fabiána a Šebestiána. Plakátek s pozváním na koncert po mši svaté je na poslední straně zpravodaje.

Je dobré znovu si připomenout, proč právě datum 1. září je pro tento chrám tak důležité.

„Teprve však 1. září 1647 vyslána byla z Prahy od arcibiskupa Harracha a spolu velmistra, řádová komise s plnou mocí, aby to záduší mocí úřední zase ujala.

Živohošť měla tedy spatřiti věci, které se tak hned na světě nestávají.

Tré křižovníků: Jan Jiří Maner, administrátor pražského špitála, s knězem Janem Matesem Kladenským a P. Šalamounem Rysem, šlo vyzdvihnout "ututlaný" kostel.

Za hlaholení tří zvonů, za přítomnosti a prozpěvování mnohého lidu, neb jak praví zapisovatel, "za zpívání českých písní od lidu pobožného – vešli jsme z kaple a před námi dvě svíce hořely, nesené jsouce. Přistoupili jsme před velký oltář, tu zpívání přestalo a velebný Jan Mates učinil řeč k lidu, oznámivši obšírně příčinu našeho vyřízení s protestáty, má-li kdo proti tomu co řídit, aby vystoupil a příčinu aby oznámil i nebylo žádného, který by proti tomu co řídit měl..."

Pak byla ještě slavná mše s kázáním a po ní jedny oddavky a dvoje křtiny.

Ve dnech následujících konal se soupis v kostele, neb jak se praví ve zprávě, "inventování všech všelijakých (předmětů) od největšího až do nejmenšího." Jako neklamný důkaz, že kostel býval křižovnický, shledán byl arcibiskupský znak Berkův spolu se znakem křižovnickým.

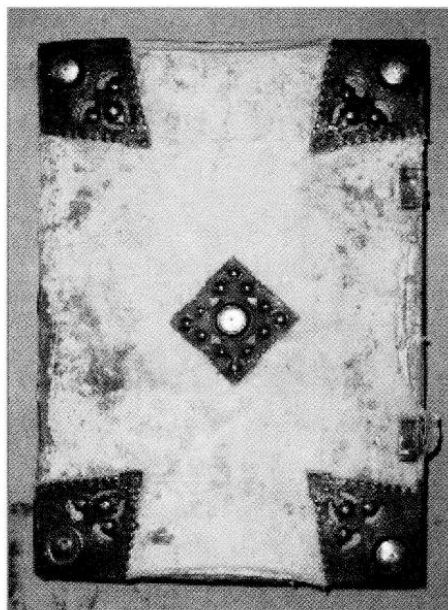
Oltáře byly tehdy tři. Hlavní oltář byla "archa Panie s figurami pěknými, barvami okrášlenými"- tedy skládací staročeský oltář.

Z obrazů se zvláště připomíná "figura Krysta Pána, do hrobu kladeného", olejovými barvami malovaná. Co nejvíce v seznamu zaráží, jest veliký počet korouhví, malému kostelíku zcela neúměrný. Jediné vysvětlení by tu bylo – ovšem pouhý dohad – že tyto korouhve pocházely z onoho pobitého procesí r. 1419, a že tu byly až do XVII. století uschovány.

Také zajímavý jest obsah truhlic.

V jedné červeně malované mimo monstranci byl "missálek pražský (patrně prvotisk II.) v bílých deskách s mosaznými puklami bez klauzur." Dále vázaný svazek: Písně chval božských a krabička s 13 kr.

V jiné truhle kalich se šesti kameny a s nápisem: "Tento kalich dělán jest do kostela živohouštského sv. Fabiána a Šebestiána, kolátoře arcibiskupa pražského. Léta 1604.

V dalších dnech pozváni osadníci na Kobylníky a tam v přítomnosti urozeného p. Jana Pachty, jeho hraběcí milosti z Vacinova, hejtmana na Tloskově, spolu s panem purkrabím Jiříkem Načeradským ptali se komisaři hlavně po starém misálu, který byl přinesen, a podle jeho zapsaných pamětí upravovaly se majetkové záležitosti. Povoláni také byli kostelní hospodáři, kteří v době opuštěnosti kostelní majetek spravovali. Žádali se na nich "počtové od léta 1619 až léta 1646. Tu kostelníci stáli jako vomámeni a neuměli odpovídati." Až tak dlouho, že jeden z nich vystoupil s rejstry na příjem a vydání. Předložená rejstra kostelních počtů nevyhovovala zkušenému Manerovi; bývalť on, než se stal křižovníkem, vrchnostenským úředníkem na Kladně. Praví ve svém zápisu do misálu, že se v nich našlo mnoho pochybností, a ve vyřízení těch počtů z let 1619 - 1646 přidává: "Kterézto rejstra za dotčené léta složené jsou velmi zatmělé neb se v nich nespecifikuje, co kdo, jak mnoho obilí dává, jak ho mnoho v restu pozůstává." Proto jim uložil lhůtu do šesti neděl, aby " na každý punkt obzvláštěně odpověděli." Jejich některé odpovědi také ještě do misálu poznamenal, tahaje je vyšetřováním dále.

Nevíme, jak vše to účtování nakonec dopadlo. Ale umíme si představit; že s lidmi, kteří sotva všichni uměli psát, nic nesvedl. Neboť jestliže již pouhá žádost vydati písemné počty je "vomámila", jak teprve, když jim učeně nařídil, aby do šesti neděl "špecifickovali". Uznáváme sice rádi jeho úřední důkladnost i nově vzplanulou horlivost o kostel v Živohošti, ale jsme toho prostého rozumu, že chyba v počtech těch lidiček, i když tu a tam nějaká ta položka obilní neb ze dříví "vypadla", nebyla tak veliká, jako chyba v účtech pražských pánů; kdež jim z počtů vypadla celá Živohošť. Stalo se to ovšem za nepořádků třicetileté vojny a bez viny samého řádu, neboť jeho statky s kostely byly tehdy spravovány regentem a světskými úředníky arcibiskupskými.

Ti kostelní hospodáři se všemi farními staršími, kteří byli před nimi i vůbec se všemi osadníky živohoštské farnosti, zaslouží si jistě vděčné paměti. Uvažme jen: hájili a uhájili svému kostelu majetek i proti urozeným a mocným lidem; v době, kdy se po kostelu nikdo na celém širém světě neptal, oni s osadou o něj se starali, a jak z jejich počtů viděti – jej tesařským i zednickým dílem opravovali, jemu nádoby i vzácné knihy opatrovali, takže se v něm služby Boží mohly po léta konati, k nim dokonce i z dalekého okolí kněze zvali...

Uvážíme-li to vše, nemůžeme se vděčnému pohnutí ubrániti ani jejich jména, třebaž je měl pan komisař v podezření zlém, v nepaměti "ututlati".

Byli to: Jan Vávrů, Jiřík Fabiánek a Marek Michalů.“

(Od Karlova mostu-ročník III.-č.1, str.26-37 Ututlaný kostel)

A ještě z farní kroniky bělické, jak se slavilo v Živohošti posvícení před sto lety.

„ Pozvání pana faráře Bělohlávka na slavnost v Živohošti v roce 1911:

Veledůstojný Pane!

Slavnost budeme konati, dá-li Bůh příznivé počasí na Jména P. Marie v neděli. Václavičtí přijdou teprve po 10. hodině. Proto budu konati v 8. h. první mši svatou, po níž po 9. hodině byste mohli přijít od Vás, abyste byli dříve převezeni. Pak by přišli z Václavic a šli bychom společně do kostela, kde by bylo krátké kázání a zpív. mše sv. Odpoledne pak již v 1. hodinu by byla na hřbitově pobožnost, po níž v kostele sv. požehnání a pak odchod.

Živohoušť 4/9 1911

Na shledanou se těší

v Kristu oddaný P. V. Běl.

Pozvání jsme přijali a z kazatelny oznámili. Družičky a ženy ke průvodu pozvaly hudebníky, bez kterých by nebylo procesí procesím, třebaže žádný z nich prospěch duševní na zřeteli nemá a jen po hmotném zisku se shání nebo většina z nich jsou malé víry, nebo žádné!

Po mši sv. dne 10. vyšli jsme z našeho kostela a šťastně za zvuku hudby a písní Mariánských přišli jsme k řece, kde Jirásek z Podhor (sociál. demokrat) a Jos. Buriánek přeběhnuvše nás vybírali na hudbu. Obdarovavše je, po prámu převáželi jsme se na druhý břeh Vltavský a po seřazení stoupali jsme do příkrého svahu ke kostelu živohouštskému, kde před lípami očekával nás důstojný p. živohouštský. Oslovil jsem jej jménem všech přítomných osadníků a on poděkovav, pravil, bychom šli do kostela, že on bude čekati Václavických.

Mezitím co my do kostela kráčeli, převáželi se u velikém počtu majíce v čele svého faráře přes řeku a přišedši do kostela, bylo kázání a mše sv., pak rozchod. Odpoledne pak započala slavnost na hřbitově u misionárního kříže se zpěvem a výkladem žalmů. Žádný nerušil, jen známý nevěrec mladík z Blažimi vulgo agent zvaný, začal reptat, kterého pan farář václavický napomenul řka: Když se vám to nelíbí, jděte pryč. A on se vzdálil. Jinak všichni zbožně se chovali. Po sv. požehnání bylo loučení k domovu - a tak krásná ta slavnost ukončena.“

Mimořádné bohoslužby v měsíci září:

sobota 13. 9. 2014 ve 14:00 hod.

poutní mše svatá z Narození P. Marie v Dražeticích u kapličky, po mši svaté pobožnost u pomníku padlých za + vojáky 1.svět.války

sobota 27. 9. 2014 v 15:00 hod.

poutní mše sv. ze svátku sv. Václava v Drevníkách u kapličky

neděle 28. 9. 2014 v 15:00 hod.

poutní mše sv. ze svátku sv. Václava v Mokrovratech u kapličky

(28. 9. a 5. 10. odpolední bohoslužba v Živohošti nebude)

Přeji požehnané zářijové dny.

P. Josef Andrejčák O.Cr.

Srdečně zveme na mši svatou a koncert při příležitosti

Posvěcení chrámu 7. 9. 2014 v 15 00 hod. v kostele sv. Fabiána a Šebestiána ve Staré Živohošti

Program koncertu navazujícího na mši sv. J.VERNER, V. ROUBAL

1. F.X. THURI O salutaris hostia
2. F.X.THURI Kantáta č.3 k postě sv. Jana Nepomuckého
3. Varhanní improvizace
4. V. E. HORÁK Domine exaudi
5. A. STRADELLA Peitá Signore
6. Varhanní improvizace
7. A. DVOŘÁK dvě árie z oratoria SV. LUDMILA